

Verslag van de hoorzitting van Kamer II (Ruimte en Overige Zaken) van de bezwaarschriftencommissie van 20 november 2014 over een bezwaarschrift namens de heer A.G.H. Bakker en mevrouw A.H.M.P. Bakker-Roseboom, gericht tegen het besluit van burgemeester en wethouders van Overbetuwe waarmee het verzoek voor een herziening van een bestemmingsplan wordt afgewezen.

Aanwezig:

de commissie: mevrouw mr. M.W. Engelen (voorzitter)
de heer mr. ing. A.C. van Hout (lid)
de heer mr. C.W.A.M. Berbée (lid)
de heer A.H. Kortekaas (secretaris)

namens het
bestuursorgaan: de heer H. Bos

bezwaarmaker: mevrouw A.H.M.P. Bakker – Roseboom
de heer mr. drs. D.H. Pols

De voorzitter opent de hoorzitting en stelt vast dat het inmiddels duidelijk is dat de kwestie niet thuishoort bij de rechtbank of de Raad van State, maar dat het college eerst een beslissing op bezwaar moet nemen. De voorzitter zet kort de status en werkwijze van de commissie nog uiteen. Ze geeft vervolgens het woord aan de heer Pols.

De heer Pols stelt dat uit de uitspraak van de Raad van State (RvS) van 24 maart 2010 moet worden opgemaakt dat het cruciale punt in de beoordeling is of een nieuw bestemmingsplan kan worden vastgesteld en hoe groot de exacte afstand tussen de stallen en mestplaat op het perceel van de heer Vossebeld en mevrouw De Swart (hierna: Vossebeld) en de woning van de familie Bakker is. Omdat die afstand minder dan 25 meter bedraagt, heeft de RvS het bestemmingsplan destijds vernietigd. Achterliggende gedachte daarbij is dat Vossebeld bij het wijzigen van het bestemmingplan belemmerd zou worden in zijn bedrijfsvoering. Hij zou dan het bedrijf niet kunnen uitbreiden. De heer Pols verwijst overigens naar de opmerking in het rapport van SAOZ, aanwezig bij de stukken, waarin is opgenomen dat er weliswaar geen concrete plannen voor uitbreiding hoeven te bestaan bij Vossebeld, maar volgens SAOZ zou de situatie anders komen te liggen indien niet binnen een periode van twee jaar de geuite voornemens van uitbreiding door Vossebeld zijn omgezet in concrete plannen of aanvragen. Het rapport dateert van 2012 en de heer Pols heeft nog geen plannen voor uitbreiding gezien van Vossebeld.

De heer Pols meent, dat indien de afstand meer dan 25 meter bedraagt, er wel een gewijzigd bestemmingsplan kan worden vastgesteld. Het kost volgens hem weinig moeite om de afstand te vergroten naar 25 meter. In dat geval is het wel noodzakelijk dat er een geurverordening wordt vastgesteld, wat volgens de heer Pols ook kan voor één perceel of een klein gebied.

Tot slot merkt de heer Pols op dat het verzoek om wijziging van het bestemmingsplan op zijn verzoek weliswaar een aantal keren is aangehouden, maar na de laatste aanhoudingstermijn is er niet binnen 8 weken beslist door het college, zodat er nu sprake is van een van rechtswege legaliserend bestemmingsplan.

De voorzitter merkt ten aanzien van dat laatste punt op dat dat zeker niet het geval is. Het gaat om een bestemmingsplanprocedure en niet om een aanvraag voor een omgevingsvergunning, nog los van het feit of het passend is om, na diverse verzoeken om aanhouding van de besluitvorming van zijn kant, nu de beslistermijn onderwerp van discussie te maken.

De voorzitter vraagt aan de heer Bos of hij namens het college het verweer nog wil toelichten. De heer Bos geeft aan dat de stukken duidelijk zijn. De wettelijke grens ligt voornamelijk op 50 meter, en daar wordt niet aan voldaan. De meting is een keer gecorrigeerd, waaruit is gebleken dat het om een feitelijke afstand van 24,93 meter gaat. Dat is nog geen 25 meter. De raad komt dan ook niet toe aan de vraag of een geurverordening moet worden vastgesteld voor het gebied. Mocht het te realiseren zijn dat de afstand wel 25 meter wordt, dan zal de raad die afweging wel moeten maken. In zijn verweer heeft de heer Bos al wel een 'doorkijkje' gemaakt naar die mogelijke situatie en in dat verband opgenomen dat de raad ook in die situatie geen aanleiding ziet om een geurverordening vast te stellen. Of een geurverordening wel of niet vastgesteld kan worden voor een klein gebied is niet zo heel relevant. De gemeente Overbetuwe kent geen geurverordeningen elders en er bestaat geen voornemen om er één op te stellen als de afstand in kwestie 25 meter of groter wordt.

Naar aanleiding van vragen en opmerkingen van de voorzitter en leden van de commissie komt verder nog het volgende aan de orde:

- Op het moment van het bestreden raadsbesluit was de afstand tussen de woning van Bakker en de stallen van Vosseveld minder dan 25 meter. Een bestemmingsplanwijziging was dus niet aan de orde.
- Bakker wordt nadrukkelijk in overweging gegeven dat het realiseren van een afstand van 25 meter of meer (bijvoorbeeld door het weghalen van een stuc laag op de woning) niet automatisch betekent dat een legaliserend bestemmingsplan tot de mogelijkheden behoort. Er dient immers ook nog een geurverordening te worden vastgesteld, en de raad heeft op dit moment niet de intentie om die binnen de bestaande gangbare bestemmingsplanperiode vast te gaan stellen.

Tot slot houdt mevrouw Bakker een emotioneel betoog dat de situatie voor de familie nu bijzonder vervelend wordt. Men heeft de woning inmiddels verlaten en verkoop van het pand zal een groot verlies opleveren. Faillissement dreigt. Ze vraagt zich af waarom iedereen het zo ver heeft laten komen. De voorzitter begrijpt de gevoelens, maar wijst erop dat deze emoties in het kader van deze zaak geen rol kunnen spelen. Op de stelling dat de raad alle contact afwijst, wijst de voorzitter erop dat iedereen het recht heeft om spreektijd aan te vragen bij de raad, ook als een kwestie niet op de agenda staat. Ze raadt de familie Bakker dan wel de heer Pols aan om daarover contact op te nemen met de griffier van de gemeenteraad.

Nadat de voorzitter heeft geconstateerd dat er voor dit moment geen vragen meer zijn, deelt zij mee dat de commissie ernaar streeft binnen drie tot vier weken, na ontvangst van de gevraagde informatie, een advies met verslag van deze zitting uit te brengen, waarvan iedereen een afschrift krijgt. Zij dankt de aanwezigen voor hun inbreng en sluit vervolgens de bijeenkomst.

Elst, 20 november 2014

Kamer II van de bezwaarschriftencommissie,

de secretaris,

A.H. Kortekaas

de voorzitter,

M.W. Engelen

